Lietas Nr. 120019015
Lietas arhīva Nr. 1-0190-15/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 3.jūlijā

Liepājas tiesas tiesnesis Renars Jūrmalis, izskatot rakstveida procesā **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, sūdzību par LR IeM Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas 02.03.2015. lēmumu Nr.20-19/53,

konstatēja:

19.01.2015. Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākais inspektors U.Šuba, izskatījis materiālu par to, ka laika posmā no 20.50.2013.- 22.07.2013. /adrese/ SIA''RM Siltums'' darbinieki un /pers. B/, iespējams, veikuši huligāniskas darbības pret /pers. A/, pamatojoties uz Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 1.punktu, pieņēmis lēmumu par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.551.

Par šo lēmumu 02.02.2015. /pers. A/ iesniegusi sūdzību policijā, bet ar policijas nodaļas priekšnieka I.Ukstiņa 02.03.2015. lēmumu tas atstāts negrozīts un sūdzība noraidīta.

23.03.2015. Liepājas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība 02.03.2015. lēmumu Nr.20-19/53 un pēc trūkumu novēršanas lietvedībā 30.04.2015. Liepājas tiesā ir ierosināta administratīvā pārkāpuma tiesvedība.

/pers. A/ sūdzībā tiesai, lūdzot atcelt 02.03.2015. lēmumu Nr.20-19/53 par administratīvās lietvedības izbeigšanu norādījusi, minēto lēmumu viņa pārsūdz pilnā apjomā. 13.01.2014. no LR Iekšlietu ministrijas VP Iekšējās drošības dienesta tika saņemta atbilde ar atvainošanos par VP KRP inspektoru pārkāpumiem, saistībā ar viņas iesniegumu izskatīšanu, kas tika nosūtīts 16.10.2013. par huligāniskām darbībām no /pers. B/ un RM „Siltums" strādnieku puses. Tikai 07.01.2014. saņēmusi paziņojumu NR. 20/19-l(l)/j-3431 par 16.10.2013. iesnieguma izskatīšanu. 11.02.2014. saņēmusi Nr.20/19-l(l)/5725, kuru 10 darbu dienu laikā pārsūdzēja. Tā tika atcelta un nodota atkārtotai izskatīšanai vecākajam inspektoram U.Šubam. Tā kā atbilstoši likuma noteiktām prasībām līdz 01.06.2014. par lietas tālāko virzību netika saņemta informācija, tad tika nosūtīs iesniegums LR Iekšlietu Ministrijai par VP KRP amatpersonu rīcību, nesniedzot savlaicīgu atbildi. Tikai 30.06.2014. no atbildes Nr. 20/19-/J-1756 uzzinājusi, ka pieņemts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.551, tajā tiek veikta izmeklēšana, bet 17.09.21014. atkārtotā atbildē Nr.20/19/J-2420 par to, ka administratīvā lietvedība tiek izmeklēta saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 37.panta ceturto daļa noteikto, bet pamatoti iemesli par termiņa pagarināšanu netika minēti.

Izvērtējot sūdzībā minētos apstākļus un lietas materiālus kopumā, tiesa uzskata, ka sūdzība ir noraidāma.

19.01.2015. Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākais inspektors U.Šuba, izskatījis administratīvās lietvedības materiālus, pamatojoties uz Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 1.punktu, pieņēmis par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.551. Par šo lēmumu 02.02.2015. /pers. A/ iesniegusi sūdzību un ar policijas nodaļas priekšnieka I.Ukstiņa 02.03.2015. lēmumu tas atstāts negrozīts un /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Latvijas APK 238. pants paredz, ka lietvedība administratīvo pārkāpumu lietas notiek saskaņā ar šī kodeksa normām un citiem normatīvajiem aktiem.

Latvijas APK 37.panta "Noilgums administratīva pārkāpuma lietā'' pirmā daļa nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas; un ceturtā daļa paredz, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu.

/pers. A/ iesniegums, uz kura pamata 03.02.2014. sākotnēji pieņemts lēmums par administratīvās lietvedības izbeigšanu, iesniegts 13.12.2013. Lēmums par administratīvās lietvedības izbeigšanu pieņemts saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu, jo notikumā nav konstatētas Latvijas APK 167.pnatā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes. Pēc atkārtota /pers. A/ iesnieguma 25.02.2013. Kārtības policijas nodaļas priekšnieks pieņēmis lēmumu atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, pamatojoties uz to, ka tas pieņemts pāragri, nav noskaidroti un pārbaudīti visi iespējamie pierādījumi lietā.

26.02.2014. policijas darbinieks U.Šuba pieņēmis lēmumu Nr.551 par lietvedības uzsākšanu lietā par šo pašu notikumu un 19.01.2014. izskatot lietu, pieņēmis lēmumu izbeigt administratīvo lietvedību, secinot, ka notikuma nav konstatētas Latvijas APK 167. un $167.^{2}$ panta paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes. Konstatēts, ka lietā arī iestājies noilgums - pagājis termiņš, noteikts Latvijas APK 37.pantā.

Tādējādi, no administratīvās lietvedības materiāliem un Latvijas APK 37.panta ceturtās daļas principa izriet, ka beigu termiņš kādas personas saukšanai pie administratīvās atbildības un administratīvā soda noteikšanai administratīvā pārkāpuma lietvedībā šinī gadījumā bijis 25.11.2014.

Latvijas APK 8.panta trešā daļa, 238.pants paredz pienākumu amatpersonai (institūcijai), saskaņa ar piekritību, izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un pieņemt vienu no 275.panta pirmajā daļā paredzēto lēmumu veidiem. Izbeidzot lietvedību, iestādei ir jākonstatē viens no šī panta trešajā daļā norādītajiem pamatiem. Izbeidzot administratīvā pārkāpuma lietvedību, amatpersona ir vadījusies no šiem nosacījumiem un administratīvā pārkāpuma lietvedība lietā Nr.551. ir izbeigta, konstatējot Latvijas APK 239.pantā paredzētos apstākļus.

Saskaņā ar Latvijas APK $289.^{13}$ panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudot un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, pārsūdzētajā lēmumā ietverto pamatojumu, /pers. A/ sūdzībā norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka Iestādes amatpersonas 02.03.2015. pieņemtajā lēmumā Nr.20-19/53 ietvertais pamatojums par administratīvās lietvedības izbeigšanu ir pareizs, argumentēts un pilnībā pietiekams, tādēļ tiesa pievienojas Iestādes nolēmumā ietvertajai motivācijai.

Latvijas APK 167.panta dispozīcija paredzēta tāda pārkāpēja rīcība, kā sabiedriskā miera traucēšana, kas izpaužas kā necieņa pret sabiedrību vai bezkaunīga rīcība, ignorējot vispārpieņemtās normas un traucējot cilvēku mieru, iestāžu, uzņēmumu vai organizāciju darbu.

Kā izriet no lēmumā analizētajiem pierādījumiem, starp iesniedzēju, /pers. B/ un SIA''RM Siltums'' darbiniekiem, kuri veikuši daudzdzīvokļu mājas /adrese/ renovācijas darbus, izveidojies incidents /pers. A/ iesniegumā norādītajā laikā 2013.gada 1.jūlijā. Kā izriet no /pers. B/ paskaidrojumiem, incidenta iemesls bijusi pašas /pers. A/ rīcība, kas izpaudusies tās mazgadīga bērna pienācīga nepieskatīšana, kā rezultātā bērns pārāk tuvu pienācis darbus nožogojošajai teritorijai, par ko SIA darbinieki brīdinājuši apturēt darbus. Kā izriet no paskaidrojuma protokola rekvizītiem, /pers. B/ ir minētās mājas valdes priekšsēdētājs, tātad persona ar tai noteiktiem pienākumiem un tiesībām. Līdz ar to izdarāms secinājums, ka /pers. B/, reaģējot uz šo norādi ieradies pie bērna mātes /pers. A/ turpat pagalmā un norādījis, lai savāc bērnu no nožogojuma, pēc kā to paņēmis aiz rokas, lai tā izpildītu iepriekšējas norādes. Tam sekojis. Secināms, ka /pers. A/, vērsdamās ar pretenzijām pret /pers. B/ par viņa rīcību, pati tajā nav reaģējusi pienācīgi parūpējusies par bērna drošību sabiedriskā vietā, jo īpaši, kad kur notiek celtniecības darbi. Konfliktā vietā esošās liecinieces /pers. C/ un /pers. A/ liecībās konstatējamas pretrunas, jo kā izriet no /pers. C/ liecībām, viņa vīrieša sarunas leksikā izteiktos vārdus neatceroties. Lieciniece norādījusi tikai to, ka vīrietis skaļā balsī prasījis :''Ko tu te stāvi?'', pēc kā izcēlies incidents. Savukārt, /pers. A/ norāda, ka vīrietis to esot grūdis, ko redzējusi mazā meita, kurai pēc tam radušās valodas problēmas. Vēl pēc tam /pers. B/ esot necenzēti izteicies uz klāt pienākušo sievieti ar suni. Tādejādi, no šīm pretrunām secināms, ka /pers. B/, iespējams, ir huligāniski izturējies pret pienākušo sievieti, bet no minētās personas liecībām

šis fakts nav apstiprinājies. Bez tam no notikuma secības secināms, ka /pers. B/ kā mājas valdes priekšsēdētājs pildot savus pienākumus, pamatoti vērsies pie /pers. A/ ar pretenzijām par viņas mazgadīga bērna (tai laikā tikai viena gada veca) atrašanos bīstama objekta tuvumā, bet viņa neskatoties uz to, nav veikusi nekādas darbības, lai aizvāktu bērnu no tā atrašanās vietas, pašai atrodoties 10 metru attālumā. Minētais nav savienojams ar pienācīgu bērna aprūpes pienākumu izpildi. Tiesas ieskatā /pers. B/ rīcībā nav konstatējama ne Latvijas APK 167.panta sastāva objektīvā puse, ne arī subjektīvā puse – nodoms traucēt sabiedrībā noteikto kārtību un mieru.

Savukārt 167. ^{2} panta dispozīcija paredz tādu personas rīcību kā maznozīmīga miesas bojājuma tīšu nodarīšanu. No panta dispozīcijas satura izriet, ka panta sastāva obligāta pazīme ir noteiktas pakāpes miesas bojājumu konstatēšana, kas paredz noteiktu seku iestāšanos, kā arī cēloniska sakara konstatāciju starp vainīgās personas rīcību un sekām.

/pers. A/ iesniegumā norādīts, ka /pers. B/ darbību rezultātā tās meitai radīti veselības traucējumi. /pers. A/ savās liecībās apgalvojusi, ka /pers. B/ rīcība ir radījusi cēloniskās sekas, kuru rezultātā viņas mazgadīgai meitai iestājušies veselības traucējumi. Lietai nav pievienoti medicīniska rakstura dokumenti un lietā nav noteikta arī tiesu medicīniskā ekspertīze, kas varētu būt vienīgais objektīvais pierādījums miesas bojājumu pakāpes noteikšanai, līdz ar ko nav iegūti apstiprinoši pierādījumi viņas izteiktajiem apgalvojumiem. Tādejādi, lietā nav konstatējamas Latvijas APK 167. ^{2} panta administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

Pretēji /pers. A/ sūdzībā norādītajiem apgalvojumiem, gan policijas inspektors pieņemot lēmumu par administratīvās lietvedības lietā Nr.551 izbeigšanu, gan iestāde, izskatot viņas sūdzību un 02.03.2015. pieņemot lēmumu Nr.20-19/53 par tās noraidīšanu, minēto lēmumu pamatoja ar apstākļiem, norādītiem Latvijas APK 239.panta 1.punktā un pieņēma vienu no Latvijas APK 275.panta pirmajā daļā paredzēto lēmumu veidiem.

Tiesas ieskatā, /pers. A/ sūdzībā kļūdaini norāda, ka Iestādei pieņemot lēmumu, bijis jāvadās no Administratīvā procesa likuma normām un lietā iestājoties noilgumam, Iestāde pieņēmusi lēmumu par lietvedības izbeigšanas administratīvā pārkāpuma lietā, jo kā redzams no apstrīdēto lēmumu satura - lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeigta, izvērtējot lietas apstākļus un pamatojoties uz Latvijas APK 239.panta 1.punktu, jo konkrētu personu rīcībā nav bijis konstatēts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Saskaņā ar Latvijas APK 214.panta normām, Latvijas APK 167. un 167.^{2} pantā paredzēto pārkāpumu izskatīšana ir piekritīga Valsts policijai. Latvijas APK 270.pants paredz, ka lietas par administratīvajiem pārkāpumiem izskata 30 dienu laikā pēc tam, kad iestāde, kas kompetenta izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu, saņēmusi protokolu par administratīvo pārkāpumu un citus lietas materiālus, savukārt otrā daļa nosaka, ka objektīvu iemeslu dēļ noteikto termiņu iespējams pagarināt šo termiņu vēl par 30 dienām, ja šo iepriekš noteikto termiņu nav iespējams ievērot, par to paziņojot lietas dalībniekiem. Ja lietā nepieciešama ekspertīze, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas termiņš tiek apturēts līdz eksperta atzinuma saņemšanas brīdim.

Šinī gadījumā, ņemot vērā lietas apjomu, iesaistīto personu skaitu un noskaidrojamos apstākļus, tiesa pievienojas /pers. A/ iebildumiem par to, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība un lietas izskatīšana nav veikta savlaicīgi. Pirmais /pers. A/ iesniegums iesniegts 16.102.2013. lēmums pieņemts 03.02.2014. Pēc pārsūdzības tas atcelts un 26.02.2014. pieņemts lēmums par administratīvās lietvedības uzsākšanu, un 19.01.2015. pieņemts lēmums izbeigt administratīvo lietvedību. Tajā pašā laikā minētais nav pamats pieņemtā lēmuma atcelšanai, jo administratīvā lietvedība izbeigta, personu rīcībā nekonstatējot administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

Likuma ‘’Par policiju’’ 27.panta pirmā daļa paredz, ka policijas darbinieks par prettiesisku rīcību atbild normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā. Sekojoši, /pers. A/ par policijas darbinieku rīcību iespējams sūdzēties policijas augstākām amatpersonām, un tām ir pienākums izvērtēt vai konkrētu policijas darbinieku rīcībā konstatējami pārkāpumi un vai par to tie būtu saucami pie disciplināratbildības.

Ņemot vērā visu minēto, tiesa uzskata, ka LR IeM Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas 02.03.2015. lēmums Nr.20-19/53 atstājams negrozāms, bet sūdzība noraidāma.

Ņemot vērā augstāk minēto un pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}, 289.^{18} pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

atstāt negrozītu LR IeM Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas 02.03.2015. lēmumu Nr.20-19/53, bet **/pers. A/ sūdzību noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Spriedums sastādīts 2015.gada 13.jūlijā.

Tiesnesis R.Jūrmalis